

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Vă întăresc pe voi, copii de sub sarcina venirii Mele cuvânt pe pământ, căci sunteți neputincioși și sub dureri de duh și de trup. O, dacă ar ști fiii Ierusalimului cu câtă trudă din cer și de pe pământ îi hrănesc pe ei cu cuvântul Meu cel dătător de viață ca să nu moară în vremea aceasta în ei credința și puterea ei cea lucrătoare, ar căuta să lucreze cu multă durere de duh tot cuvântul Meu, căci Eu cu multă durere îl storc din Mine și tot așa îl și așez înaintea celor ce-l împart pe el spre viața lor. Eu sunt Cel ce am duh dătător de viață, căci așa l-a făcut Tatăl pe om la sfârșit, și mult aș vrea să am ucenici de un lucru cu Mine, căci Eu sunt milos, și de aceea am spus că milă voiesc și nu jertfă, fiindcă mila poartă jertfa. Amin.

Și acum, în zi de praznic împărătesc, Mă las cu mila Mea peste voi, copii de sub greul venirii Mele, și peste tot poporul cel cu jertfă și cu durere hrănit. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, e praznic împărătesc în mijlocul tău, iar Eu stau în cele ce nu se văd cu tot cerul în sărbătoare, și cu tine și nu fără tine, că e mama Mea serbată în cer și pe pământ. O, poporul Meu, am grăit în mijlocul tău că omul trebuie să-și aibă trup din cer și nu de pe pământ, căci altfel el se face păcat. O, poporul Meu, e mare minune să am Eu pe pământ popor cu trupuri cerești, căci este scris în Scripturile apostolilor Mei: *«sunt și trupuri pământești și sunt și trupuri cerești, dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești»*; alta este slava celor ce-și au trupul din cer, *«căci cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești»*, precum este scris.

O, Ierusalime hrănit din cer, tu trebuie să ai slavă ca în cer pe pământ, căci cerul te hrănește ca mama pe pruncul ei cel mic, iar pământul îți vine în ajutorul trupului tău, ca să am Eu trupuri cerești înaintea Mea pe pământ, să am popor ceresc în mijlocul oamenilor care nu știu să fie cu cerul pe pământ. Te îndemn mereu, mereu spre trăiri cerești, și fericiți sunt cei ce împlinesc tot cuvântul Meu, iar tu, poporul Meu, dacă vrei să-ți fie împlinit cuvântul tău și voia ta cea bună spre zidire, fii fericitul Meu și pune peste tine tot cuvântul Meu, așa cum am lucrat Eu înaintea Tatălui, și am lucrat tot cuvântul Lui pe pământ, iar cei ce și-au luat trup din cer pe pământ au luat peste ei tot cuvântul Meu și au luminat peste cei ce stau în moarte și au văzut cu ochi buni, căci trupul lor era din cer, și scris este: *«Dacă ochiul tău este bun, tot trupul tău este bun, iar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău este rău»*. Tu însă trebuie să fii ceresc pe pământ, iar ca să fie omul cu trup ceresc pe pământ, el trebuie să aibă Tată din cer, și să facă voia Tatălui lui pe pământ ca și în cer, și să aibă de la Tatăl pâine și să fie milos ca Tatăl. Amin.

Lecția smereniei de duh voiesc Eu s-o iei tu în ziua aceasta de praznic sfânt de la mama Mea Fecioară, poporul Meu. Ea a fost și este plină de milă, plină de răbdare, plină de Dumnezeu, căci își avea trupul din cer și nu de pe pământ, și strălucea cu Mine în ea între oameni, iar Eu și cu Tatăl o păzeam de tot ce este rău pe pământ, și tot trupul ei era bun, precum ochiul ei era. Amin, amin, amin.

– O, Fiule al Tatălui și al meu, Tu ești Păstorul Cel bun Care Și-a pus și Își pune viața pentru oi, și cât aș vrea să fii bogat de oi, Fiule al milei, Fiule nemiluit de om! O, cei ce ne țin în ziua aceasta de praznic sfânt sunt neputincioși, sunt duruți cu duhul și cu trupul și mi-e milă de ei, căci sarcina coborârii Tale cu sfinții e grea peste ei, iar noi avem trupuri cerești și ochi cerești și buni. Dă-le, Fiule, alinare și puteri de duh! Să avem grijă de ei din cele cerești și să-i învățăm prin ei pe toți fiii poporului Tău să aibă grijă de noi și de ei cu cele cerești din cele cerești purtate de ei, copil al durerii lui Dumnezeu după om. O, dacă Tu n-ai veni la ei mereu cuvânt pe pământ, Tu n-ai mai avea popor în vremea aceasta, că e vreme grea și nevăzută este

ea de om, și omul nu vrea să creadă și să se teamă de cele ce aude din gura Ta și să se ascundă de vremea cea grea și să Te ia de scut, Fiule.

O, cum să aibă omul milă de Tine dacă nici de el nu are?! O, Tu nu găsești milă de la om. N-a învățat omul să se lepede de sine ca să aibă milă de Tine urmându-Ți cu duh blând și smerit, Fiule. O, ce minune mare se vede din cer și până pe pământ că mai ai și Tu popor acum, în zilele venirii Tale! Învață-l să fie copil, Fiule copil al Tatălui, căci cine nu iubește să fie așa, nu poate purta în el frumosul împărăției cerurilor pe pământ.

O, nu știe omul că cel mai mare păcat al lui este că nu citește Scripturile ca să le așeze peste el, ca să se așeze mereu în ele cu viața lui. Și acum îi dai mereu omului cuvânt nou și iubitor ca să Te aibă pe Tine și nu pe sine în el, și mare păcat face omul că nu împlinește tot cuvântul Tău, ca apoi să-Ți nască ucenici scumpi, plătiți cu jertfa milei lui, cu jertfa iubirii lui, căci iubirea este cea care nu-și pierde răbdarea pentru nașterea de fii, și omul trebuie să se întoarcă la această lucrare, și omul trebuie să-și ia trup din cer ca să poată avea ucenici pe pământ așa cum Tu ai avut, Fiule ascultător de Tatăl, ucenic desăvârșit al Învățătorului Tău, Tatăl Savaot.

Hai să-i slobozim de sub sarcina coborârii Tale pe cei de sub ea! Să le dai binecuvântare pentru prânzire, și apoi să-i alini de neputințe, și numai apoi să ne apropiem cu tot lucrul de azi. Sunt mamă miloasă, iar eu pe ei nu-i văd să-Ți ceară să le iei durerile, căci cuvântul meu Te-a rugat să nu le iei, să nu le ștergi durerile, ca să semene ei cu noi, Fiule, ca să nu uite ei de Tatăl și de mila de El. Amin, amin, amin.

– O, mamă, omul născut din cer e om al durerilor, mamă, așa cum am fost Eu. Fericit este poporul care nu poate fără Dumnezeu pe pământ, că acela se uită la Mine și așa își face duhul și inima, și este blând și smerit cu inima, și aceasta este taina celor născuți de sus, cea mai dulce povară a omului pe pământ.

O, mamă, duh iubitor de oameni este viața Mea în om, și ea este însoțită de înțelepciunea Mea cu care am spus tuturor: *«Învățați de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima»*.

O, poporul Meu, rumegă bine taina vieții Mele în om și uită-te la mama Mea Fecioara, la iubirea ei cea plină de răbdare, căci iubirea plânge în om și e dulce taina ei, taina vieții Mele în om, mintea Mea în omul care se leapădă de sine ca să fie el sălaș al Meu. Amin. Binecuvântată să-ți fie hrana cea pentru ființă și rugăciunea ta spre Dumnezeu, și fă-o împlinită peste tine, poporul Meu. Amin.

O, fiilor de sub povara cuvântului Meu, ne întoarcem încă în carte pentru sărbătoarea de azi. Întăriți-vă trupușoarele și duhul, și să lucrăm apoi tot lucrul zilei, fiilor. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, când știi că Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul, te îndeamnă mereu să fii al Lui, să stai al Lui, să poți ca El și ca toți cei care au fost asemenea Lui pe pământ, tu trebuie să înveți tot mereu, tot mai adânc taina vieții. Eu când l-am făcut pe om l-am făcut după chipul și asemănarea Mea, și așa am dorit să rămână omul. El însă a dat de altă voie decât voia Celui ce l-a făcut pe el, și așa a uitat el de taina vieții, iar cine uită de ea, uită de Dumnezeu, uită că omul trebuie să fie după chipul și asemănarea Mea.

O, poporul Meu, omul care-și are naștere din cer, din taina vieții, acela este om al durerilor așa cum am fost Eu. Cel ce fuge de durere, acela la durere fuge, la durerea care vine după bucuria cea fără de viață în ea, dar fericit este omul care după ce suferă după taina vieții iubind-o și trăind-o, capătă după aceasta cununa cea nebiruită a măririlor cerești pe pământ și în cer și se arată moștenire a cerurilor. Amin.

Smerenia de duh, Eu cu ea voiesc să te încununez, poporul Meu, căci fața ei în om îi strălucește omului față, și frumos este locul în care locuiesc împreună frații smereniei de duh care-l face frumos pe om. De pe pământ și până în cer e scump omul care are ca podoabă a vieții

smerenia de duh, și minunat sunt Eu cu împărăția Mea în el, împărăție care nu este din lumea aceasta. Amin.

O, fiilor hrăniți cu taina vieții, voi la toți cei care aud de Mine cu voi și de voi cu Mine, la toți cei care vin să vadă lucrurile Mele cu voi și pe voi, să le spuneți lor că împărăția Mea din om nu este din lumea aceasta, și de aceea lumea nu-i cunoaște ai Mei pe cei ce sunt în lume ai Mei, și de aceea lumea le pune nume rău, zice ea, dar ea fără să știe ce face le pune nume bun, nume care nu este din lumea aceasta. Mama Mea Fecioara chiar și după ce lumea a aflat că ea este mama lui Dumnezeu Fiul, a stat sub slava smereniei de duh, a stat plină de Dumnezeu, căci își avea trupul din cer și nu de pe pământ, și de aceea a văzut ea atât de ușor pe îngerul care L-a adus pe Dumnezeu Fiul în ea numai cu cuvântul, și cuvântul s-a întrupat în trupul ei. Amin.

O, poporul Meu, cât cuvânt de la Dumnezeu ai tu venit la tine prin mijlocirea îngerilor Mei! O, poporul Meu, ia pildă de viață din cer de la mama Mea Fecioara, căci cuvântul Meu cel prin îngerul Meu s-a întrupat în ea și s-a făcut Om cu duh dătător de viață, Om cu duh blând și smerit în inimă ca și mama Lui. Amin, amin, amin.

– *Îți este dor și drag, Fiule al Tatălui și al meu, Îți este dor să mă auzi cum stau cuvânt din Tine peste poporul Tău, iar mie îmi este dor să văd întrupat în ei cuvântul Tău, ca să fie ei trup al Tău, trup din cer și nu de pe pământ, Fiule ceresc. I-ai învățat să rumege bine taina vieții, cuvântul cu care Tu stai mereu peste ei ca să-i ai pe ei ai Tăi. Ar fi fost să strângem creștini mulți și oameni mulți în ziua mea de praznic ca să le dăm de la izvor și să bea și să Te simtă o clipă oamenii cu strigarea Ta după ei, dar acum sunt neputincioși și lipsiți cei ce Te poartă prin lume ca să audă lumea cum Tu vii, și Te așteaptă aceștia ce sunt ai Tăi din lume ca să le ajuți Tu cu multul să-Ți pregătească praznicul cincizecimii cuvântului Tău cel de la sfârșit de timp peste om, Fiule Cuvântule. O, ajută-i, că Tu ești voia Tatălui și cuvântul Lui, și Însuși Tatăl îi iubește pe ei, fiindcă sunt ai Tăi. Amin. Dar acum cu dor și cu mare iubire îi învăț pe ei taina întrupării cuvântului Tău în ei, ca să-i ai pe ei trup al Tău pe pământ, trup din cer și nu de pe pământ, Fiule întrupat în om prin taina pe care Tu ai lăsat-o peste ucenici. Amin.*

O, popor al cuvântului lui Dumnezeu, Tatăl este în Fiul Său când El Se face cuvânt în inima ta, iar poarta cuvântului este credința ta, și este urechea ta, și este inima ta, și apoi tot trupul tău se face odihna lui Dumnezeu, sălașul împărăției Lui care nu este din lumea aceasta. Ai grijă, ca mama pe prunc te învăț să știi și să nu uiți nici o clipă că împărăția lui Dumnezeu cu tine și în tine nu este din lumea aceasta, și lumea nu are nimic în ea, și tu așa să întrupezi în tine cuvântul Fiului meu și al sfinților Săi. Nu poți însă să iubești și să trăiești așa dacă nu stai pe deplin în baia nașterii de sus, în smerenia de duh cea plină de milă și de răbdare și de Dumnezeu. Amin. Eu I-am fost Fiului meu și mireasă, și mamă, și iubită, și slugă, și soră, și tot ce este să aibă Dumnezeu de la om și omul de la Dumnezeu, și pe toate le-am purtat cu duhul smerit, cu umilința inimii care nu-l lasă pe om să se înalțe și să cadă, iar răbdarea mea mi-a fost ca și pâinea care-i ține omului ființa, căci am dorit și cu dor doresc mereu să aibă oi Fiul meu, să-I câștig oi prin răbdarea mea și să le oblojesc ranele și să le vindec ciupiturile de la lup și să le păstrez Fiului meu prin întruparea în ei a cuvântului Lui pe care-l știam prin viața mea și pe care o trăiam în al Său cuvânt. Amin.

Taina întrupării Lui în voi s-o știți prin viața voastră trăită în cuvântul Său, copii ai Fiului meu, iar smerenia de duh să vă țină inimile întru una îmbrățișate, căci frumos este locul unde locuiesc împreună frații smereniei de duh care-l face frumos pe om, și scump este omul care are ca podoabă a vieții smerenia de duh, împărăția care nu este din lumea aceasta în om. Amin.

O, Fiule Care îi ții în viață suflând mereu peste ei! Înminunează-Te în ei cu Duhul și cu puterea Ta ca să fii Tu și să nu mai fie ei, căci omul lesne se înalță și lesne cade, și apoi cu greu se scoală ca iarăși să fie.

O, Fiule al Tatălui și al meu, să nu mai fie moarte a Ta pe pământ, căci când omul cade, cazi și Tu, și ești numai răni de la om, căci Tu nu poți să-l lași singur pe cel ce Te alege de viață

a sa, iar când el se lovește, suferi Tu mai mult ca el, și nici un om de pe pământ nu poate să înțeleagă multele Tale rane, multele Tale căderi în om și de la om, și grea Îți este crucea și Te sfărâmi de durerea de sub ea în cei cărora Te arăți și în care Te așezi ca să Te doară în ei, în trupușorul lor cel plin de milă de Tine, Dumnezeule miluit de cei ce-Ți poartă durerile de la om.

Te doresc în om, Fiule, și de aceea grăiesc aceste taine nepricepute de om. Te așez întrupat în fiii cei din urmă ai cuvântului vieții Tale, căci taina întrupării cuvântului Tău e încă nepătrunsă de om, și încă voi veni cu praznic de mamă a Ta, și încă le voi grăi lor despre taina aceasta. Amin, amin, amin.

– O, mamă, smerenia de duh și răbdarea cea dumnezeiască dorești tu să fie sărbătoarea cea de-a pururi a poporului Meu, iar în Mine arde de șapte mii de ani acest dor după om.

O, poporul Meu, întruparea cuvântului Meu în tine e slava pe care o aștept Eu în fiecare zi în mijlocul tău, că Eu voiesc cu tine și în tine în toate ale tale, în tot lucrul tău, ca lucrul tău să fie lucrul Meu, și lucrul Meu să fie lucrul tău, și una să fim în tot ce suntem și mișcăm. Amin. O, fiilor, e dulce cuvântul Meu. Mâncați-l dulce, și iubiți-l și doriți-l mai înainte de orice dor al vostru. O, fiilor, Mă dau vouă trup și cuvânt ca să fiu mereu în voi. Fiți, dar, mereu locaș al Meu și păziți-Mă cu veghe iubitoare, căci Eu vă dau mereu viața ca să fiți voi mereu pe pământ viața Mea. Amin.

O, copii de sub greu și prin care Mă aduc poporului Meu! Iubiți smerenia de duh și lacrima ei cea dulce, că de pe pământ și până în cer e scump omul care are această podoabă și minunat sunt Eu cu împărăția Mea în el, împărăție care nu este din lumea aceasta, fiilor copii. O, Mi-e milă de voi, că Eu v-am făcut pe voi să nu puteți pe pământ ca pe pământ, și Mi-e milă de voi pe pământ și vă mângâi sub durerile Mele din voi, vă mângâi cu ele, fiilor copii, iar voi fiți blânzi și smeriți cu inima, ca Eu și nu voi să trăiți în voi și înaintea poporului Meu. Amin, amin, amin.

15/28-08-2004